

Judecătoria Chișinău
Judecător: R. Pulbere
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secieru și A. Danilov

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu

Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Spînu Efimia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Efimia Spînu împotriva Valeriei Călugări, cu privire la încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Spînu Efimia și modificată hotărîrea Judecătoriei Chișinău din 25 ianuarie 2017, în partea adjudecării prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

La 7 iulie 2015, Efimia Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valeriei Călugări, cu privire la încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că activează în cadrul Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” în calitate de inginer de secție întreținere a edificiilor civile Chișinău și a fost victima unui atac violent din partea salariatei din aceiași întreprindere Valeria Călugări.

Reclamanta a precizat că la 15 octombrie 2012, pe teritoriul întreprinderii, în biroul de serviciu, în timpul orelor de lucru, a fost atacată fizic de către Valeria Călugări, care a lovit-o în regiunea frontală, inclusiv cu capul de perete și dulap, provocându-i comotie cerebrală și echimoză în regiunea frontală, calificate conform raportului de constatare medico-legală nr. 3003/D din 06 noiembrie 2012, ca vătămări ușoare a integrității corporale.

Prin decizia agentului constator nr. MAI 01792039 din 15 noiembrie 2012 pârâta a fost găsită vinovată în comiterea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (1) Codul contravențional, recunoscându-și vina și achitând amenda stabilită.

Efimia Spînu a specificat că deoarece prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 22 mai 2014 a fost admis recursul reclamantei şi anulat procesul verbal nr. MAI 01792040 din 15 noiembrie 2012, întocmit pe numele dânzei, dintre cele două părţi implicate în conflict, vinovată este doar pârâta Călugăr Valeria. Leziunile corporale i-au cauzat suferinţe fizice şi psihice, cu care se confruntă până în prezent, însănătoşirea completă a devenit imposibilă, iar revenirea la starea de sănătate anterioară este irealizabilă, înjosirea la care a fost expusă şi amintirile legate de aceasta şi-au lăsat amprenta negativă pe tot restul vieţii.

În legătură cu accidentul dat, reclamanta a fost spitalizată staţionar, urmând un tratament de 10 zile în legătură cu comoţia cerebrală primită, mai mult, aceasta a agravat tensiunea arterială, fiindu-i stabilită diagnoza „Encefalopatie”, în legătură cu tratarea căreia reclamanta suportă cheltuieli esenţiale pentru consultarea medicilor şi susţinere permanentă, având nevoie şi de tratament sanatorial de 2 ori pe an.

Solicită Efimia Spînu încasarea din contul Valeriei Călugări, în beneficiul său a sumei de 2923, 51 lei – cu titlu de cheltuieli pentru medicamente, a sumei de 77220 lei – cu titlu de cheltuieli pentru tratament sanatorial, a sumei de 100000 lei – cu titlu de prejudiciu moral şi încasarea cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chişinău din 25 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Efimiei Spînu împotriva Valeriei Călugări, cu privire la încasarea prejudiciului material şi repararea prejudiciului moral a fost admisă parţial. S-a dispus încasarea din contul Valeriei Călugări, în beneficiul Efimiei Spînu, prejudiciul material în mărime de 2314,45 lei şi prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. În rest, pretenţiile au fost respinse ca fiind neîntemeiat (f.d. 96, 102-104).

Pentru a hotărî astfel, instanţa de fond a concluzionat că cerinţele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează parţial în prevederile legii.

Manifestînd dezacord faţă de hotărârea primei instanţe, la 9 februarie 2017, Spînu Efimia a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care acţiunea să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanţă la adoptarea hotărîrii nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, fiind încălcate şi aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Spînu Efimia şi modificată hotărârea Judecătorei Chişinău din 25 ianuarie 2017, în partea adjudecării prejudiciului moral, dispunîndu-se majorarea sumei prejudiciului moral cu încasarea din contul Valeriei Călugări, în beneficiul Efimiei Spînu a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei. În rest, hotărârea Judecătorei Chişinău din 25 ianuarie 2017, a fost menţinută (f.d. 136, 137-144).

Pentru a hotărî astfel, instanţa de apel a conchis că prima instanţă a dat o apreciere obiectivă şi justă probelor administrate, a constatat şi elucidat pe deplin toate circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, însă nu a stabilit corect cuantumul prejudiciului moral.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanţei de apel, la 31 iulie 2017, Spînu Efimia, a

contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile să fie admise integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 145), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 29 septembrie 2017, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Spînu Efimia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Spînu Efimia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Spînu Efimia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea